

تأثیری منفی بر قضاوت درباره کارهای او گذاشته باشد. ماکس بورن به یاد می‌آورد که مینکوفسکی در سال ۱۹۰۴ به الکترودینامیک علاقه‌مند شده بود و می‌گفت ایده‌هایی درباره رابطه عمیق بین گروهها و فیزیک، حتی فراتر از کشفیات پوانکاره، دارد. ولی علی‌رغم این موضوع، در سخنرانی خود (با عنوان «فضا و زمان») در ۲۱ سپتامبر ۱۹۰۸ اشاره‌ای به پوانکاره نکرد ولی از اینشتین و برخی دیگر یاد کرد. اینکه آیا او نیز مانند همکار برجسته‌اش فلیکس کلاین احساس شخصی ناخوشایندی نسبت به پوانکاره داشت یا نه، نمی‌دانم. آوازه بی‌نظیر اینشتین ممکن است تا حدی از موضوع اختراع سلاح هسته‌ای، نامه مشهور او به پرزیدنت روزولت در این باره، خشونت در اواسط قرن گذشته و تبعات سیاسی آن، ناشی شده باشد. من گمان دیگری در این باره ندارم.

* این نوشته، نظری است درباره نقد فریمن دایسن (Freeman Dyson) بر کتاب:

P. Galison, *Einstein's Clocks, Poincaré Maps: Empires of time*, 1st edition, W.W. Norton & Company, New York, 2003,

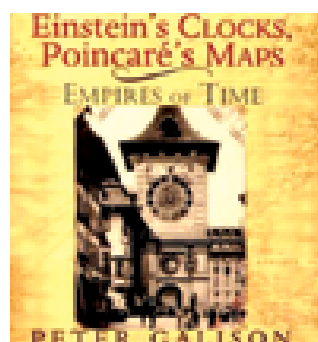
که در

New York Review of Books (NYRB), Nov. 6, 2003, p.42,

چاپ شده است.

نویسنده اصل نوشته را برای فریمن دایسن فرستاده ولی هنوز جوابی دریافت نکرده است. ** مهرداد شهشهانی، استاد پژوهشکده ریاضیات، پژوهشگاه دانشهای بنیادی.

نمی‌آورد. این نظر دایسن که «پوانکاره اخلاقاً محافظه کار بود و اینشتین، اخلاقاً انقلابی» بسیار حیرت آور است. واقعیت این است که اینشتین در برابر انقلابی که مکانیک کوانتومی در فیزیک پدید می‌آورد به سختی مقاومت کرد. حال آنکه پوانکاره بنیانگذار توپولوژی بود و دستاوردهای او در معادلات دیفرانسیل، دستگاههای دینامیکی، مکانیک سماوی، نظریه توابع، توابع خودریخت و حل مسأله یکنواخت‌سازی، این مباحث را به‌مرحله متعالی‌تری رساند و منبع الهام ریاضیدانان در سراسر قرن بیستم بوده است. احتمالاً هر کسی که فقط معدودی ریاضیدان را به‌عنوان مؤثرترین ریاضیدانان از رنسانس تا کنون نام ببرد، نام پوانکاره را هم ذکر می‌کند.

اینکه چرا جامعه علمی خدمات پوانکاره را به فیزیک تصدیق نکرده است موضوع جالبی است که مورخان علم باید به بررسی آن بپردازند. باید گفت که انتساب ناصحیح افتخارات علمی چندان هم غیر معمول نیست. روابط پوانکاره با جامعه ریاضی همیشه دوستانه نبود و این امر ممکن است

درخشش محققان پژوهشگاه در «جشنواره پژوهشگران برگزیده»

هر سال به‌منظور تشویق پژوهشگران به‌فعالیت‌های بیشتر و مفیدتر علمی، در آذرماه و مقارن با هفته پژوهش، مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور با همکاری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، مبادرت به انتخاب و معرفی پژوهشگران برگزیده سال می‌کند. در «جشنواره پژوهشگران برگزیده» با اهدای لوح تقدیر، مدال و جوایز ارزنده از این پژوهشگران تقدیر و قدردانی به‌عمل می‌آید.

۳ تن از برگزیدگان چهارمین جشنواره پژوهشگران برگزیده در سال ۱۳۸۲ از میان همکاران این پژوهشگاه هستند:

- **حسام‌الدین ارفعی**، استاد دانشگاه صنعتی شریف و استاد پیشکسوت پژوهشگاه دانشهای بنیادی. دکتر ارفعی امسال به‌عضویت فرهنگستان علوم جهان سوم (Twas) درآمد است و به‌این جهت از ایشان قدردانی شد.
- **محسن علیشاهیها**، استادیار پژوهشگاه دانشهای بنیادی. دکتر علیشاهیها به همراه دکتر محمد مهدی شیخ جباری در سال ۲۰۰۲ مقاله‌ای ارائه کردند که جزء یک درصد مقالاتی است که در رشته فیزیک از نظر تعداد استاد در جهان، بالاترین میزان را داشته است. گفتنی است محسن علیشاهیها در سال ۱۳۸۱ نیز به‌عنوان پژوهشگر برگزیده رتبه اول وزارت علوم، تحقیقات و فناوری انتخاب شده بود.
- **حمید وحید دستجردی**، دانشیار پژوهشگاه دانشهای بنیادی. مقاله دکتر وحید دستجردی در میان مقالات پژوهشگران ایرانی که در زمینه علوم انسانی ارائه شده است دارای امتیاز بالاتری بوده است.